

Мавриди зикр аст, филми мазкур боз як далели амик оид ба фаъолияти хоинонаву гайриинсононаи Кабирӣ ва хизби террористии у буда, пас аз тамошояш бори дигар шохиди он гардидем, ки ин бадхохони миллат бо максоди ба даст овардани молу сарват чи рафтору кирдорҳои разилоноро тибки нақшаҳои нопоки хеш амалӣ кардаанд, ки дар натиҷа чандҳо аз сокинони кишвар чони хешу фарзандони худро додаанд. Танҳо дар ин ҷанги шаҳрвандӣ, ки бар сари миллати тоҷик омада буд, бародар бародари хешро кушт, тифли норасида аз пистони модари мурдаи хеш шир меҳурд, модари тоҷик бо се фарзандаш фирор карду бо як фарзандаш баргашт, ҷавонмардону падарон чони хешро аз даст доданд, мардум ба як бурда нон зор буданду, аз баҳри нон соатҳо интизорӣ мекашиданд ва ин рӯзҳои сангинро мардуми кишвар хуб дарк намудаему медонанд ва ҳеҷгоҳ фаромуш намесозанд. Имрӯз ин ҳоини миллат Кабирӣ бо ташкилоти террористии хеш «Пайвоми миллӣ», ки дар асл «Паймони ҳоинон» аст, боз меҳаҳад мардумро гумроҳ намуда, он рӯзҳои даҳшатворро ба сари мардум орад аммо ҳама мекунад. Зеро имрӯз тамоми мардуми кишвар, пиру ҷавон медонанд, ки ин Истиқлолияти давлатӣ ва сулҳу суботи кишвар бо талошу заҳматҳои шабонарӯзии Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти маҳбуби кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба даст омадааст ва имрӯз ҳифзи намудани ин неъматҳои бузург қарзи шаҳрвандии ҳар як тоҷику тоҷикистонист.

Ин филм барои мо ҷавонон дарси ҳаёт мебошад, ки бо чи қадар душвориҳо ба ин рӯзхот тинчу ором расидаамонро бояд фаромӯш накунем ва барои ба ин рӯзҳо расидан чони чи қадар падарону модарон бародарону хоҳаронамон ва он ҳамватаноне, ки дур аз ватан мебошанд, бояд ба қадри ҷону меҳнати онҳо расем. Зеро ҳамаи ин тинчиву осоиштагӣ ва сериву пуррии кишвар танҳо барои сокинон ва бо максоди ободиву осоиштагии ватани маҳбубамон мебошад. Мо ҷавононро мебояд, ки ба қадри миллату давлат бирасем ва дар пайравии сиёсати ободокоронаву созандаи Пешвои миллат саҳми арзандаи хешро дар рушди устувори кишвар бигзорем. Зеро ҳамаи талошу заҳматҳои Сарвари давлат бо максоди таъмини шароити хуб барои ҷавонон мебошад. Пешвои муаззамии миллат пайваста дар баромадҳои хеш таъкид менамоянд, ки «Ҷавонон ояндаи давлатанд» ва бояд ба ҷунин боварию этикод арзанда гардид.

Ҳамзамон бояд таъкид сохт, ки дар ин рӯзҳои ҳассоне, ки бештари гуруҳҳои

ифротӣ меҳоханд, бо истифода аз ҷавонони сустиродаю заиф миллату давлатро аз байн баранд зиракию хушёрӣи сиёсиро аз даст надода, ҳамеша дар химояи марзу буми кишвар бошем. Зеро ватан ин модари дуҷонибӣ мост ва мо ҷавонон ҳамеша дар ҳифзу химояи ватанем.

Филми мазкур барои мо ҷавонон дарси ибрат мебошад. Хар як фарди кишвар бояд барои он рӯзҳои хунин тақдир наҷудонаш, сарӣро қўшиш қунад ва баҳри ободии ватани азизӣ хеш тамоми қорҳои хубе, ки аз дасташ меояд, анҷом диҳад.

Мутахассиси пешбари шӯъбаи рушди иҷтимоӣ ва робита бо ҷомеа Мирзозода
Розиямох